

פרשת תולדות

מקרא מסודר

הפטרת תולדות

מקרא מסודר

יצחק אבינו

תולדות יצחק בן אברהם: יעקב ועשו
יצחק בארץ פלשתים
ברכות יצחק
אחרי הברכות

תולדות יצחק בן אברהם: יעקב ועשו

9	הריון רבקה
10	לידת הבנים
10	ויגדלו הנערים
11	מכירת הבכורה

יצחק בארץ פלשתים

13	מגורי יצחק בגרר
14	אבימלך ורבקה
15	הצלחת יצחק וקנאת פלשתים
16	הבארות
17	מגורי יצחק בבאר שבע
17	ברית אבימלך ויצחק
18	באר שבע
19	נשות עשיו

ברכות יצחק

21	בקשת יצחק
22	עצת רבקה
24	ברכת יצחק ליעקב
26	ברכת יצחק לעשו

אחרי הברכות

29	שנאת עשיו
	עשיו לוקח עוד אשה

31 הפטרה

ישראל ואדום

35	כותרת הספר
35	נבואה על אדום

תוכחה לכהנים

37	תוכחה לכהנים על הקרבת בעלי מומין
39	תוכחה לכהנים על השחתת הברית

תוכחה לישראל

41	הלא אב אחד לכלנו
41	וזאת שנית עשו
42	הוגעתם בדבריכם

יום יי

43	הנני שולח מלאך
----	----------------

תולדות יצחק בן אברהם: יעקב ועשו

9	הריון רבקה
9	נישואי יצחק ורבקה
9	עתר יצחק
9	דרישת רבקה
9	יי לרבקה
10	לידת הבנים
10	עשו
10	יעקב
10	גיל יצחק
10	ויגדלו הנערים
10	מעשי הבנים
10	אהבת ההורים
11	מכירת הבכורה
11	בקשת הנזיר
11	עשו ליעקב: הלעיטני מן האדום
11	מכירת הבכורה
11	שבועה
11	נתינת הנזיר

יצחק בארץ פלשתים

13	מגורי יצחק בגרר
13	הליכת יצחק לגרר
13	וירא אליו יי
14	וישב יצחק בגרר
14	אבימלך ורבקה
14	אחותי היא
14	יצחק ואבימלך
15	הצלחת יצחק וקנאת פלשתים
16	הבארות
16	עשק
16	שטנה
16	רחובות
17	מגורי יצחק בבאר שבע
17	וירא אליו יי
17	מזבח

17	ברית אבימלך ויצחק
18	באר שבע
19	נשות עשיו

ברכות יצחק

21	בקשת יצחק
21	ויקרא יצחק לעשיו
22	עצת רבקה
22	יעקב לרבקה: אולי אביא עלי קללה
23	רבקה ליעקב: עלי קללתך
23	וילך ויקח ותעש
23	ותלבש רבקה את יעקב
24	ברכת יצחק ליעקב
24	יעקב בא ליצחק
24	גשה נא ואמישך
25	האכילה
26	הברכה
26	ברכת יצחק לעשו
26	עשו בא ליצחק
26	חרדת יצחק
27	צעקת עשו ובקשת ברכה
27	בקשת עשו שנית
28	בכי עשו ובקשת ברכה אחרת
28	ברכת יצחק לעשו

אחרי הברכות

29	שנאת עשיו
29	שנאת עשיו ליעקב
29	ויוגד לרבקה
29	רבקה ליעקב שילך ללבן
30	רבקה ליצחק שישלח את יעקב
30	ברכת יצחק ליעקב וציווי ללכת פדנה
30	וילך יעקב פדנה ארם
31	עשיו לוקח עוד אשה
31	עשיו רואה ברכת יצחק ליעקב
31	וציווי יצחק ליעקב
31	עשיו רואה שרעות בנות כנען

הפטרה

ישראל ואדום	
35	כותרת הספר
35	נבואה על אדום
35	חורבן אדום
תוכחה לכהנים	
37	תוכחה לכהנים על הקרבת בעלי מומין
39	תוכחה לכהנים על השחתת הברית
39	ברית הלוי
40	סרתם מן הברית
תוכחה לישראל	
41	הלא אב אחד לכלנו
41	וזאת שנית עשו
42	הוגעתם בדבריכם
יום יי	
43	הגני שולח מלאך

תולדות יצחק בן אברהם: יעקב ועשו

פרשת
תולדות
סדר כג
פרשה נט
(פתוחה)

הריון רבקה

וַאֲלֵה תּוֹלְדֵי יִצְחָק בֶּן־אֲבִרְהָם
אֲבִרְהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק:

נישואי יצחק ורבקה

יצחק בן 40

וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה
בִּקְחָתוֹ אֶת־רַבְקָה
בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפָּדָן אִרְם
אֶחָת לְבִן הָאֲרָמִי
לֹא לְאִשָּׁה:

עתר יצחק

וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה
לְנָכַח אִשְׁתּוֹ
כִּי עָקְרָה הִוא
וַיַּעֲתֵר לֹא יְהוָה
וַתֵּהָר רַבְקָה אִשְׁתּוֹ:

ויעתר לו

דרישת רבקה

וַיִּתְרַצּוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ
וַתֹּאמֶר

רבקה: למה זה אנכי

אִם־כֵּן לָמָּה זֶה אֲנִי
וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה:

” לרבקה

וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ

וּשְׁנֵי לְאִמִּים מִמֶּעֶד וּפְרָדוּ
וְרַב יַעֲבֹד צְעִיר:

שְׁנֵי גִזְיִם בְּבִטְנָהּ
וְלֹאֵם מִלֵּאָם יֶאֱמָר

כתיב
גיים

וַיִּמְלֹאוּ יְמֵיהָ לְלֶדֶת

וְהָנָה תוֹמָם בְּבִטְנָהּ:

וַיֵּצֵא הָרֹאשׁוֹן אֲדָמוֹן

כֹּלֹ כְּאֹדֶרֶת שַׁעַר

וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ

יֶעֱשׂוּ:

וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצֵא אָחִיו

וַיְדוּ אֶחָזֶה בְּעֵקֶב עֵשָׂו

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ

יַעֲקֹב

וַיִּצְחָק בֶּן־שָׁשִׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם:

וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים

וַיְהִי עֵשָׂו

אִישׁ יָדַע צֹד

אִישׁ שְׂדֵה

וַיַּעֲקֹב

אִישׁ תָּם

יֹשֵׁב אֹהֳלִים:

וַיֵּאָהֱב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו

לידת הבנים

תאומים

עשו

יעקב

גיל יצחק

60

ויגדלו הנערים

מעשי הבנים

עשו

עשו

אהבת ההורים

יצחק

יצחק אבינו • תולדות יצחק בן אברהם: יעקב ועשו

כִּי־צִוֶּה בְּפִי

וְרַבָּקָה אֶהְבֵּת אֶת־יַעֲקֹב:

רבקה

וַיֹּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד

וַיָּבֹא עֲשׂו מִן־הַשָּׂדֶה

וְהוּא עֵיף:

וַיֹּאמֶר עֲשׂו אֶל־יַעֲקֹב

הֲלִעֵיטְנִי נָא מִן־הָאָדָם הָאֵדָם הַזֶּה

כִּי עֵיף אָנֹכִי

עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אָדָם:

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

מִכֶּרֶה כּוֹס אֶת־בְּכֹרְתְךָ לִי:

וַיֹּאמֶר עֲשׂו

הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת

וְלִפְחֵזָה לִי בְכֶרֶה:

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

הַשִּׁבְעָה לִי כּוֹס

וַיִּשָּׁבַע לוֹ

וַיִּמָּכֶר אֶת־בְּכֹרְתוֹ לַיַּעֲקֹב:

וַיַּעֲקֹב נָתַן לַעֲשָׂו

לֶחֶם

וְנָזִיד עַד־שָׁיִם

מכירת הבכורה

בקשת הנזיד

ויזר יעקב ויבא עשו

עשו ליעקב: הלעיטני
מן האדום

שם אדום

מכירת הבכורה

יעקב לעשו: מכרה
בכורתך

עשו: למה זה לי
בכורה

שבועה

יעקב: השבע

וישבע לו

נתינת הנזיד

יעקב נתן לחם ונזיד

בראשית • פרשת תולדות •

וַיֹּאכַל

וַיֵּשֶׁת

וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ

וַיִּבֹז עָשׂוּ אֶת־הַבְּכֹרָה:

וַיֹּאכַל

וַיִּבֹז אֶת־הַבְּכֹרָה

יצחק בארץ פלשתים

מגורי יצחק בגדר
הליכת יצחק לגדר

וירא אליו יי

יי ליצחק: אל תרד
מצרימה

גור פה ואברכך

הארצות לזרעך

ריבוי זרעך

בזכות אברהם

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ

מִלְכַּד הָרָעַב הָרָאשׁוֹן

אֲשֶׁר הָיָה בְּיַמֵּי אַבְרָהָם

וַיֵּלֶךְ יִצְחָק

אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים

גֵרָרָה:

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה

וַיֹּאמֶר

אֶל־תֵּרֶד מִצְרִימָה

שָׁכֵן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹד:

גֹּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת

וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֶבְרַכְךָ

כִּי־לֹךְ וְלִזְרֹעַךְ אֶתְּ אֶת־כָּל־הָאֲרֶצֶת הָאֵל

וְהִקְמַתִּי אֶת־הַשְּׂבָעָה

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיד:

וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

וְנָתַתִּי לִזְרֹעֶךָ אֶת כָּל־הָאֲרֶצֶת הָאֵל

וְהִתְפָּרְכוּ בִזְרֹעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ:

עֲקֵב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקִלּוֹ

וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֶרְתּוֹ

מִצֹּתִי

חֲקֹתִי

וְתוֹרָתִי:

פרק כו
פרשה ס
(פתוחה)

וישב יצחק בגרר

וישב יצחק בגרר:

אבימלך ורבקה
אחותי היא

וישאלו אנשי המקום לאשתו

ויאמר

אחותי הוא

כי ירא לאמר

אשתי

פן יהרגני אנשי המקום על-רבקה

כי טובת מראה הוא:

יצחק ואבימלך

ויהי כי ארכו-לו שם הימים

וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון

וירא

וירא אבימלך יצחק
מצחק

והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו:

ויקרא אבימלך ליצחק

ויאמר

אבימלך ליצחק: איך
אמרת אחותי

אך הנה אשתך הוא

ואיך אמרת אחותי הוא

ויאמר אליו יצחק

יצחק לאבימלך: כי
אמרתי פן אמות

כי אמרת

פן-אמות עליה:

ויאמר אבימלך

אבימלך ליצחק: מה
עשית

מה-זאת עשית לנו

כמעט שכב אחד העם את-אשתך

וְהִבָּאת עָלֵינוּ אֱשֶׁם:
וַיֵּצֵא אַבְיִמֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר
הִנֵּגַע בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ
מוֹת יוֹמָת:

וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא
וַיִּמְצָא בִשְׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעִירִים
וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה:
וַיַּגְדֵּל הָאִישׁ
וַיִּלְךְ הַלֶּחֶם וַיַּגְדֵּל
עַד כִּי־גָדַל מְאֹד:
וַיְהִי־לוֹ
מִקְנֵה־צֹאן
וּמִקְנֵה בָקָר
וְעֶבְדָּה רַבָּה
וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים:
וְכָל־הַבְּאֵרֹת
אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו
בְּיָמֵי אֲבִרָהָם אָבִיו
סָתְמוּם פְּלִשְׁתִּים
וַיִּמְלְאוּם עָפָר:
וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק
לֵךְ מֵעִמָּנוּ
כִּי־עֲצַמָּת מִמֶּנּוּ מְאֹד:

ויצא אבימלך לעמו:
הנוגע באיש יומת

הצלחת יצחק
וקנאת פלשתים
ברכת יצחק

גדולת יצחק

קנאת פלשתים
וסתימת הבארות

אבימלך ליצחק: לך
מעמנו

וַיֵּלֶךְ מֶשֶׁם יִצְחָק
וַיַּחֲזֵן בְּנַחֲל־גֶרָר
וַיֵּשֶׁב שָׁם:

וַיֵּשֶׁב יִצְחָק
וַיַּחֲפֹר אֶת־בְּאֵרֵת הַמַּיִם
אֲשֶׁר חָפְרוּ בְיַמֵּי אֲבֹהֵם אֲבִיו
וַיִּסְתָּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אֲבֹהֵם
וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת
כְּשֵׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אֲבִיו:
וַיַּחֲפְרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בְּנַחֲל
וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים:
וַיִּרְיֻבוּ רֵעֵי גֶרָר עִם־רֵעֵי יִצְחָק
לֵאמֹר
לָנוּ הַמַּיִם
וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר
עֵשֶׂק
כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ:
וַיַּחֲפְרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת
וַיִּרְיֻבוּ גַם־עָלֶיהָ
וַיִּקְרָא שְׁמָהּ
שְׁטִנָּה:
וַיַּעֲתֵק מֶשֶׁם

וילך יצחק לנחל גרר

הבארות

וישב ויחפור את
בארות אברהם

עשק

ריב רועי גרר

שטנה

ריב

רחובות

וַיַּחֲפֹר בְּאֵר אַחֶרֶת

וְלֹא רָבוּ עָלָיו

וַיִּקְרָא שְׁמָהּ

רְחֹבֹת

וַיֹּאמֶר

כִּי־עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ

וּפְרִינוּ בָאָרֶץ:

וַיַּעַל מֶשֶׁם בְּאֵר שָׁבַע:

וַיִּרְא אֱלֹוֵי יְהוָה בְּלִילָה הַהִוא

וַיֹּאמֶר

אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֲבִיךָ

אֶל־תִּירָא כִּי־אַתָּה אֲנֹכִי

וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ

בְּעָבוּר אֲבֹרָהִם עֲבָדִי:

וַיָּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ

וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה

וַיִּטֶּשֶׁם אֵהָלָו

וַיִּכְרוּ־שָׁם עַבְדֵי־יִצְחָק בָּאֵר:

וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגֶּר

ולא רבו

מגורי יצחק
בבאר שבע
ויעל באר שבע
וירא אליו יי

יי ליצחק: אל תירא

וברכתיך

מזבח

באר בבאר שבע

ברית אבימלך
ויצחק
אבימלך הלך אליו
מגרר

וַאֲחֻזַּת מְרֵעָהוּ

וּפִיכֹל שֶׁר־צָבָאוּ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִצְחָק

מִדּוּעַ בָּאתֶם אֵלַי

וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי

וְתִשְׁלַחוּנִי מֵאַתְכֶּם:

וַיֹּאמְרוּ

רְאוּ רֵאיוֹנוֹ כִּי־הָיָה יְהוָה | עִמָּךְ

וְנֹאמַר

תְּהִי נָא אֱלֹה בֵּינוֹתֵינוּ

בֵּינוֹנוּ וּבֵינוֹךְ

וּנְכַרְתָּה בְּרִית עִמָּךְ:

אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה

כְּאִשֶּׁר לֹא נִגְעֲנוּךְ

וְכִאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רָק־טוֹב

וְנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם

אַתָּה עֲתָה בְּרוּךְ יְהוָה:

וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה

וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ:

וַיִּשְׂכְּמוּ בִבְקָר

וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו

וַיִּשְׁלַחֶם יִצְחָק

וַיִּלְכוּ מֵאֵתוֹ בְּשָׁלוֹם:

וַיְהִי | בַּיּוֹם הַהוּא

יצחק: מדוע באתם

אבימלך: ראינו שיי
עמך

ונאמר נכרתה ברית

משתה

שבועה בבקר

באר שבע

עבדי יצחק ליצחק:
מצאנו מים

יצחק אבינו • יצחק בארץ פלשתים

וַיִּבְאוּ עֲבָדֵי יִצְחָק

וַיִּגְדּוּ לוֹ

עַל־אֲדֹת הַבָּאָר אֲשֶׁר חָפְרוּ

וַיֹּאמְרוּ לוֹ

מִצְאָנוּ מַיִם:

וַיִּקְרָא אֹתָהּ

שִׁבְעָה

עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר

בָּאָר שִׁבְעָה

עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

וַיְהִי עֲשׂוֹ בֶן־אַרְבָּעִים שָׁנָה

וַיִּקַּח אִשָּׁה

אֶת־יְהוּדִית בַּת־בָּאָרִי הַחַתָּן

וְאֶת־בְּשִׁמַּת בַּת־אֵילָן הַחַתָּן:

וַתֵּהֱיוּ מֵרַת רוּחַ לַיִצְחָק וּלְרַבֶּקָּה:

פרשה סא
(סתומה)

ויקרא אותה שבעה

שם באר שבע

נשות עשיו

יהודית

בשמת

ותהיין מורת רוח

ברכות יצחק

בקשת יצחק

וַיְהִי כִּי־זָקֵן יִצְחָק

פרשה סב
(סתומה)

וַתִּכְהֶיז עֵינָיו מֵרָאִת

פרק כז
סדר כד

ויקרא יצחק לעשיו

וַיִּקְרָא אֶת־עִשָׂו | בְּנֵה הַגָּדֹל

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

יצחק: בני

בְּנִי

עשו: הנני

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

הֲנִנִי:

יצחק לעשו: זקנתי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה־נָא זָקֵנְתִּי

לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי:

הביאה לי מטעמים

וְעַתָּה שְׂאֵ־נָא

כֶּלֶידְךָ

תִּלְוֶיךָ

וְקִשְׁתְּךָ

וְצֵא־הִשְׁדָּה

וְצִוְדָה לִי צִיד:

כתיב
צידה

וַעֲשֵׂה־לִּי מְטַעֲמִים

כַּאֲשֶׁר אֲהַבְתִּי

וְהַבִּיָּאָה לִּי

וְאֹכְלָה

בעבור תברכך נפשי

בְּעִבּוּר תִּבְרַכְךָ נַפְשִׁי בְּטָרֶם אָמוּת:

וּרְבֵקָה שָׁמְעָת
בְּדָבָר יִצְחָק אֶל־עֹשׂוֹ בְּנֵי
וַיִּלֶךְ עֹשׂוֹ הַשָּׂדֶה
לִצְוֹד צִיד לְהַבִּיא:
וּרְבֵקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנֵה לֵאמֹר
הִנֵּה שָׁמְעָתִי אֶת־אֲבִיד
מְדַבֵּר אֶל־עֹשׂוֹ אֲחִיד לֵאמֹר:
הַבִּיָּאָה לִי צִיד
וַעֲשֵׂה־לִי מִטְעָמִים
וְאֹכְלָה
וְאֶבְרַכְכָּה לִפְנֵי יְהוָה
לִפְנֵי מוֹתִי:
וַעֲתָה בְנֵי שָׁמַע בְּקֻלִּי
לֵאשֶׁר אֲנִי מַצֵּה אֹתָךְ:
לֶךְ־נָא אֶל־הַצֹּאֵן
וְקַח־לִי מִשָּׁם
שְׁנֵי גְדֵי עִזִּים טֹבִים
וַאֲעֲשֶׂה אֹתָם מִטְעָמִים לְאֲבִיד
כַּאֲשֶׁר אָהֵב:
וְהִבֵּאתָ לְאֲבִיד
וְאָכַל
בַּעֲבֵר אֲשֶׁר יִבְרַכְךָ לִפְנֵי מוֹתִי:

עצת רבקה

רבקה שומעת

וילך עשו השדה

רבקה ליעקב: שמעתי
את אביך

לך והבא ואעשה
מטעמים ויברכך

יעקב לרבקה: אולי
אביא עלי קללה

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רַבְקָה אִמּוֹ

הֵן עָשׂוּ אָחִי אִישׁ שָׂעִר

וְאֶנְכִי אִישׁ חָלָק:

אֲדֹלֵי וּמִשְׁנֵי אָבִי

וְהָיִיתִי בְּעֵינָיו כְּמִתְעַתֶּעַ

וְהִבֵּאתִי עָלַי קָלָלָה וְלֹא בִרְכָה:

וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ

עָלֶי קָלָלְתָּה בְנִי

אֲךָ שָׁמַע בְּקֻלִּי

וְלֹךְ קַח־לִי:

וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ

וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים

כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו:

וַתִּקַּח רַבְקָה

אֶת־בְּגָדֶי עֵשָׂו בְּנֵה הַגֵּדֹל

הַחֲמֹדֹת

אֲשֶׁר אֶתָּה בְּבֵית

וַתִּלְבֹּשׂ אֶת־יַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן:

וְאֵת עֶרְתַּ גְּדֵי הָעֵזִים

הַלְבִּיֶשָׁה עַל־יָדָיו

וְעַל חֻלְקֹת צַוָּארָיו:

וַתִּתֵּן

אֶת־הַמִּטְעָמִים

וְאֶת־הַלֶּחֶם

אֲשֶׁר עָשָׂתָה

רבקה ליעקב: עלי
קללתך

וילך ויקח ותעש

ותלבש רבקה את
יעקב

בגדי עשו

עורות גדיי העזים

ותתן המטעמים בידו

בְּיַד יַעֲקֹב בְּנֵה:

וַיָּבֹא אֶל-אֲבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הֲנִי

מִי אַתָּה בְנִי:

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-אֲבִיו

אֲנֹכִי עֹשֵׂה בְּכָרְךָ

עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי

קוֹם-נָא שָׁבָה

וְאֶכְלָה מִצִּידִי

בְּעִבּוֹר תִּבְרַכְנִי נַפְשְׁךָ:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-בְּנוֹ

מַה-זֶּה מִהֲרַת לְמַצֵּא בְנִי

וַיֹּאמֶר

כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵי:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב

גִּשְׁה-נָא וְאִמְשֶׁךָ בְנִי

הֲאֵתָה זֶה בְנִי עֹשֵׂה

אִם-לֹא:

וַיַּגֵּשׁ יַעֲקֹב אֶל-יִצְחָק אָבִיו

ברכת יצחק
ליעקב
יעקב בא ליצחק

יעקב ליצחק: אבי

יצחק ליעקב: מי אתה

יעקב לאביו: אנכי
עשו

קום אכלה

יצחק לבנו: מה זה
מהרת למצא

יעקב: כי הקרה יי

גשה נא ואמישך
יצחק ליעקב: גשה נא
ואמשך

ויגש וימשהו

וַיִּמְשָׁהוּ

וַיֹּאמֶר

הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב

וְהַיִּדִים יְדֵי עֲשׂוֹ:

וְלֹא הִכִּירוּ

כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּי־דֵי עֲשׂוֹ אָחִיו

שְׁעֶרֶת

וַיְבָרְכֵהוּ:

וַיֹּאמֶר

אַתָּה זֶה בְּנֵי עֲשׂוֹ

וַיֹּאמֶר

אָנִי:

וַיֹּאמֶר

הַגֶּשֶׁה לִּי וְאֶכְלָה מִצֵּיד בְּנֵי

לְמַעַן תְּבָרְכֵנִי נַפְשִׁי

וַיִּגֶשׁ־לוֹ

וַיֹּאכֵל

וַיִּבֶא לֵוִי וְיִזְ

וַיִּשֶׁת:

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו

גֶּשֶׁה־נָּא

וּשְׁקֵה־לִּי

בְּנֵי:

וַיִּגֶשׁ

וַיִּשְׁקֵה־לוֹ

וַיִּרְחַ אֶת־רִיחַ בְּגָדָיו

יצחק: הקול קול יעקב
והידיים ידי עשו

ויברכהו

יצחק: אתה עשו?

יעקב: אני

האכילה

יצחק: הגישה לי

ויגש לו ויאכל

יצחק: גשה ושקה לי

ויגש וישק לו

וירח בגדיו

וַיְבָרֶכְהוּ

וַיֹּאמֶר

רֵאָה רֵיחַ בְּנֵי כְרִיחַ שְׂדֵה

אֲשֶׁר בְּרִכּוֹ יְהוָה:

וַיִּתֵּן לָהֶם הָאֱלֹהִים

סדר כה

מִטֵּל הַשָּׁמַיִם

וְרֹב דָּגַן וְתִירֹשׁ:

וַעֲבֹדֹךָ עֲמִים

הוֹדָה גְּבִיר לְאַחֶיךָ

אֶרְרִיךְ אֲרוּר

וּמִשְׁמַנֵּי הָאֶרֶץ

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם לְאֲמִים

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם בְּנֵי אֲמִיךָ

מִבְּרִיךְ בְּרוּךְ:

וַיְהִי כֹאֲשֶׁר כָּלָה יִצְחָק לְבָרֵךְ אֶת-יַעֲקֹב

וַיְהִי אַךְ יָצָא יַעֲזָא יַעֲקֹב מֵאֵת פָּנָיו יִצְחָק אָבִיו

וַיַּעַשׂ אָחִיו כֹּא מֵצִידוֹ:

וַיַּעַשׂ גַּם-הוּא מִטְעָמִים

וַיָּבֵא לְאָבִיו

וַיֹּאמֶר לְאָבִיו

יָקָם אָבִי וַיֹּאכַל מֵצִיד בְּנִי

בְּעֶבֶר תְּבָרַכְנִי נִפְשֶׁךָ:

וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו

מִי-אַתָּה

וַיֹּאמֶר

ויברכהו

יצחק: ריח בני כריח שדה

הברכה

ברכת יצחק
לעשו
עשו בא ליצחק

ויבא מטעמים

חרדת יצחק
עשו לאביו: יקום אבי
ויאכל

יצחק לעשו: מי אתה

עשו: אני עשו

ויחרר יצחק

יצחק: מי איפוא הצד

צעקת עשו ובקשת
ברכה
ויצעק עשו

עשו: ברכני גם אני

יצחק: בא אחיך ויקח
ברכתך

עשו: הכי קרא שמו
יעקב ויעקבני פעמיים

בקשת עשו שנית
עשו: הלא אצלתי לך
ברכה

יצחק: מה אעשה לך

אָנִי בָּנָה בְּכֹרֶךָ עֲשׂוֹ:

וַיַּחְרֵר יִצְחָק חֲרֻדָּה גְּדֻלָּה עַד־מָאֵד
וַיֹּאמֶר

מִי־אֲפֹא הוּא הַצֵּד־צִיד וַיָּבֵא לוֹ
וַאֲכָל מִכָּל בְּטָרִם תְּבוּא
וַאֲבָרְכָהוּ
גַם־בְּרוּךְ יִהְיֶה:

כְּשָׁמַע עֲשׂוֹ אֶת־דְּבָרֵי אָבִיו
וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְּדֻלָּה וּמְרָה עַד־מָאֵד
וַיֹּאמֶר לְאָבִיו

בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי אָבִי:
וַיֹּאמֶר

בָּא אַחִיךָ בְּמִרְמָה
וַיִּקַּח בְּרִכְתְּךָ:

וַיֹּאמֶר

הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב
וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פַעַמַּיִם
אֶת־בְּכֹרְתִי לָקַח
וְהִנֵּה עָתָה לָקַח בְּרִכְתִּי

וַיֹּאמֶר

הֲלֹא־אֶצְלַת לְךָ בְּרָכָה:
וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעֲשׂוֹ
הֲזֶן גְּבִיר שְׁמִתּוֹ לְךָ
וְאֶת־כָּל־אָחָיו נָתַתִּי לוֹ לְעִבָדִים
וְדָגָן וְתִירֹשׁ סִמְכִתּוֹ

וְלִכָּה אֶפֹּא מֶה אֶעֱשֶׂה בְּנִי:

וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֶל־אֲבִיו

הַבְּרָכָה אַחַת הוּא־לְךָ אָבִי

בְּרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי

וַיֵּשֶׂא עֲשׂו קֶלֶו וַיִּבְךְּ:

וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו

הִנֵּה

מִשְׁמֵנִי הָאָרֶץ וְהָיָה מוֹשְׁבֶךָ וּמִטְּלֵי הַשָּׁמַיִם מֵעַל:

וְעַל־חֲרֻבְךָ תַּחֲוֶה וְאֶת־אֲחִיךָ תַּעֲבֹד

וְהָיָה כְּאִשֶּׁר תִּרְיֹד וּפְרֻקָתָ עָלָיו מֵעַל צִוְּאָרְךָ:

בכי עשו ובקשת
ברכה אחרת
עשו: הברכה אחת
היא לך

ויבך עשו
ברכת יצחק לעשו

אחרי הברכות

שנאת עשיו

שנאת עשיו ליעקב

עשו בליבו: אהרטה
את יעקב

ויוגד לרבקה

ותקרא ליעקב

רבקה ליעקב שילך
ללבן

רבקה ליעקב: עשו
מתנחם להרגך

לך פרנה

עד שוב חמת אחיך

וַיִּשְׁטֹם עֵשָׂו אֶת־יַעֲקֹב

עַל־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַכּוֹ אָבִיו

וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ

יִקְרְבוּ יָמַי אֲכַל אָבִי

וְאַהֲרַתִּי אֶת־יַעֲקֹב אָחִי:

וַיֹּגֵד לְרַבֵּקָה

אֶת־דְּבָרֵי עֵשָׂו בְּנֵה הַגֵּרֶל

וּתְשַׁלַּח

וּתְקַרְא לַיַּעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן

וַתֹּאמֶר אֵלָיו

הִנֵּה עֹשֶׂה אֲחִיד מִתְנַחֵם לָךְ לְהַרְגֶּךָ:

וְעַתָּה בְּנֵי שְׂמֵעַ בְּקִלִּי

וְקוֹם בְּרַח־לָךְ אֶל־לָבָן אָחִי חֲרָנָה:

וַיִּשְׁבֹּת עִמּוֹ יָמִים אַחֲדִים

עַד אֲשֶׁר־תָּשׁוּב חֲמַת אֲחִיד:

עַד־שׁוּב אֶף־אֲחִיד מִמֶּךָ

וַיִּשְׂכַּח אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לוֹ

וַיִּשְׁלַחֲתִי וּלְקַחֲתִיךָ מִשָּׁם

לָמָּה אֲשַׁכֵּל גַּם־שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד:

רבקה ליצחק שישלח
את יעקב
רבקה ליצחק: קצתי
בחיי מפני בנות חת

וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל-יִצְחָק
קַצְתִּי בְּחַיֵּי מִפְּנֵי בָנוֹת חַת
אִם-לִקְחָה יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבָּנוֹת-חַת כְּאֵלֶּה מִבָּנוֹת הָאָרֶץ
לָמָּה לִּי חַיִּים:

וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ

פרק כח

ברכת יצחק ליעקב
וציווי ללכת פדנה

וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ
לֹא-תִקַּח אִשָּׁה מִבָּנוֹת כְּנָעַן:
קוּם לֵךְ פְּדֶנָּה אֶרֶם
בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אֱמֹד
וְקַח-לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה
מִבָּנוֹת לְבֶן אָחִי אֱמֹד:
וְאֵל שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶתְךָ
וַיִּפְרֹד וַיִּרְבֶּד
וַהֲיִיתְ לְקַהֲל עַמִּים:
וַיִּתֵּן-לָךְ אֶת-בְּרִכַּת אַבְרָהָם
לָךְ וּלְזָרְעֶךָ אֶתְךָ
לְרִשְׁתְּךָ אֶת-אֶרֶץ מִגְרִיד
אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם:

יצחק ליעקב: לא
תקח אשה מבנות
כנען

לך פדנה ארם

אל שדי יברך

ויתן לך את ברכת
אברהם

וילך יעקב פדנה ארם

וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב
וַיֵּלֶךְ פְּדֶנָּה אֶרֶם
אֶל-לָבָן
בֶּן-בְּתוֹאֵל הָאֲרָמִי
אָחִי רִבְקָה

אם יעקב ועשו:

עשיו לוקח עוד
אשה

עשיו רואה ברכת
יצחק ליעקב

שליחה לקחת אשה

וציווי יצחק ליעקב

וקיום הציווי

עשיו רואה שרעות
בנות כנען

עשיו לוקח את מחלת

בת ישמעאל

אחות נביות

וַיֵּרָא עֵשָׂו

כִּי־בָרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב

וְשָׁלַח אֹתוֹ פְּדֹנָה אֲרָם

לְקַח־לּוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה

בְּבָרְכּוֹ אֹתוֹ

וַיֵּצֵא עָלָיו לְאִמֹּר

לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן:

וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ

וַיֵּלֶךְ פְּדֹנָה אֲרָם:

וַיֵּרָא עֵשָׂו

כִּי רָעוּת בָּנוֹת כְּנָעַן

בְּעֵינָיו יִצְחָק אָבִיו:

וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל

וַיִּקַּח אֶת־מַחֲלָת

בַּת־יִשְׁמָעֵאל בִּן־אֲבִרְהָם

אֶחָת נְבִיּוֹת

עַל־נָשָׂיו לֹא־לָאִשָּׁה:

הפטרת תולדות:

משא מלאכי

ישראל ואדום

פרשה א
(פתוחה)
התחלת
ההפטרה

מִשָּׁא דְּבֶר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל
בֵּינִי מִלֵּאכִי:

אֶהְבֶּתִי אֶתְכֶם

אָמַר יְהוָה

וְאִמְרָתִם

בְּמֵה אֶהְבֶּתִנִּי

הֲלוֹא־אֵחַ עָשָׂו לִיעֶקֶב

נֹאס־יְהוָה

וְאָהֵב אֶת־יעֶקֶב:

וְאֶת־עָשָׂו שִׁנֵּאתִי

וְאֲשִׁים אֶת־הָרִיו שְׂמִמָּה

וְאֶת־נַחֲלָתוֹ לְתִנּוֹת מִדְּבָר:

כִּי־תֹאמַר אֲדוֹם

רְשִׁישִׁנִּי

וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה חֲרִבּוֹת

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

הִמָּה וּבְנֵי וְאֲנִי אֶהְרֹס

וְקִרְאוּ לָהֶם

גְּבוּל רִשְׁעָה

וְהָעָם אֲשֶׁר־זָעַם יְהוָה

עַד־עוֹלָם:

וְעֵינֵיכֶם תִּרְאוּנָה

כותרת הספר

נבואה על אדום

אמירה

שאלה

תשובה

חורבן אדום

וַאֲתָם תֹּאמְרוּ

יִגְדַּל יְהוָה

מֵעַל לְגִבּוֹל יִשְׂרָאֵל:

תוכחה לכהנים

תוכחה לכהנים
על הקרבת בעלי
מומין
אמירה: איזה כבוד

שאלה

שאלה על השאלה

הקריבהו נא לפחתך

בן יִכְבֵּד אֶב וְעֶבֶד אֲדֹנָיו
וְאִם־אֶב אֲנִי אֵיזָה כְּבוֹדִי
וְאִם־אֲדֹנִים אֲנִי אֵיזָה מוֹרָאוֹ
אָמַר | יְהוָה צְבָאוֹת
לְכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי
וְאִמְרָתֶם

בְּמָה בִזְיוֹנוֹ אֶת־שְׁמִי:
מְגִישִׁים עַל־מִזְבְּחִי לֶחֶם מִגָּאֵל
וְאִמְרָתֶם
בְּמָה גָּאֲלֶנֶךָ
בְּאִמְרָתְכֶם

שְׁלַחַן יְהוָה נִבְזָה הוּא:
וְכִי־תִגִּישׁוּן עֹר לִזְבֹּחַ אֵין רָע
וְכִי תִגִּישׁוּ פֶסֶח וְחִלָּה אֵין רָע
הַקְרִיבֵהוּ נָא לַפְּחָתְךָ
הִירָצָךְ אוֹ הִישָׂא פְנֶיךָ
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

וְעַתָּה חֲלוּ־נָא פְנֵי־אֵל וַיַּחַנְנוּ
מִיִּדְכֶם הִיתָה זֹאת
הִישָׂא מִכֶּם פְּנִים

אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת:

מִי גַם־בְּכֶם וַיִּסְגֹּר דְּלָתַיִם

וְלֹא־תֵאָיוּרוּ מִזִּבְחֵי חֲנָם

אֵין־לִי חֶפֶץ בָּכֶם

אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת

וּמִנְחָה לֹא־אֶרְצֶה מִיָּדְכֶם:

כִּי מִמְזֹרַח־שֶׁמֶשׁ וְעַד־מִבְּנֵי גְדוֹל שָׁמַיִם בְּגוֹיִם

וּבְכָל־מָקוֹם מְקַטֵּר מִגֶּשֶׁת לְשָׁמַיִם וּמִנְחָה טְהוֹרָה

כִּי־גְדוֹל שָׁמַיִם בְּגוֹיִם

אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת:

וְאַתֶּם מְחַלְלִים אוֹתוֹ

בְּאִמְרָכֶם

שְׁלַחְזוּ אֲדָנִי מִגֵּאֶל הוּא

וְנִיבּוֹ נִבְּזָה אֲכֹלוֹ:

וְאִמְרַתֶּם

הִנֵּה מִתְּלָאָה

וְהִפְחַתֶּם אוֹתוֹ

אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת

וְהִבֵּאתֶם גִּזּוֹל

וְאֶת־הַפֶּסַח

וְאֶת־הַחֹלֶלֶה

וְהִבֵּאתֶם אֶת־הַמִּנְחָה

הָאֶרֶץ אוֹתָהּ מִיָּדְכֶם

אָמַר יְהוָה:

וְאָרְזוּ נֹכַח

וְיֵשׁ בְּעֶדְרוֹ זָכָר

וְנָדַר וְזָבַח מִשְׁחַת לֵאדֹנָי

כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל אָנִי

אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

וְשָׁמִי נוֹרָא בְּגוֹיִם:

פרשה ב
(סתומה)

וְעַתָּה אֵלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַכֹּהֲנִים:

אִם-לֹא תִשְׁמְעוּ וְאִם-לֹא תִשְׁימוּ עַל-לֵב

לְתֵת כְּבוֹד לְשָׁמִי

אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

וְשַׁלַּחְתִּי בְכֶם אֶת-הַמְּאֹרָה

וְאֲרוֹתִי אֶת-בְּרִכּוֹתֵיכֶם

וְגַם אֲרוֹתֶיהָ

כִּי אֵינְכֶם שֹׁמְרִים עַל-לֵב:

הִנְנִי גֹעַר לָכֶם אֶת-הַזֹּרַע

וְזִרְתִּי פֶרֶשׁ עַל-פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם

וְנִשָּׂא אֶתְכֶם אֵלָיו:

וְיָדַעְתֶּם

כִּי שַׁלַּחְתִּי אֵלֵיכֶם אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת

לְהִיזוֹת בְּרִיתִי אֶת-לֵוִי

אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

פרק ב

תוכחה לכהנים
על השחתת
הברית

ברית הלוי

הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם

בְּרִיתִי | הִיתָה אֵתוֹ

וַאֲתָנֶם־לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי
 תוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיָּהּ
 בְּשִׁלּוֹם וּבְמִישׁוֹר הִלֵּךְ אֲתִי
 כִּי־שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ־דַעַת
 וּמִפְּנֵי שְׁמִי נַחַת הוּא:
 וְעוֹלָה לֹא־נִמְצָא בְּשִׁפְתָּיו
 וְרִבִּים הֵשִׁיב מֵעוֹן:
 וְתוֹרָה יִבְקֹשׁ מִפִּיָּהּ
 כִּי מֵלֶאֱדָי יְהוָה־צְבָאוֹת הוּא:

סיום ההפטרה
 לספרדים
 ואשכנזים

סרתם מן הברית

וְאַתֶּם סָרְתֶּם מִן־הַדָּרֶךְ הַכְּשִׁלְתֶּם רַבִּים
 בְּתוֹרָה

שְׁחַתֶּם בְּרִית הַלְוִי

אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי אֶתְכֶם גְּבוּרִים וּשְׁפִלִּים לְכָל־הָעָם
 כְּפִי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת־דִּרְכִּי
 וְנִשְׁאִים פָּנִים בְּתוֹרָה:

תוכחה לישראל

הלוא אב אחד
לכלנו

הלוא אב אחד לכלנו
הלוא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבותינו:
בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם
כי | חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת-אל נכר:
יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה
ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות:

פרשה ג
(פתוחה)

וזאת שנית עשו
אמירה: מאין פנות
אל המנחה

וזאת שנית תעשו
פסות דמעה את-מזבח יהוה
מאין עוד פנות אל-המנחה
ולקחת רצון מידכם:
ואמרתם
על-מה

פרשה ד
(פתוחה)

שאלה

תשובה

על כן-יהוה העיר
בינד ובין | אשת נעוריד
אשר אתה בגדתה כה
והיא חברתך ואשת בריתך:

ולא-אחד עשה
ומה האחד מבקש
ונשמרתם ברוחכם
וכאשת נעוריד אל-יבגד:
כי-שנא שלח

אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְכִסֶּה חֹמֶס עַל-לְבוּשׁוֹ
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם

וְלֹא תִבְגְּדוּ:

הֹוֹעֶתֶם יְהוָה בְּדִבְרֵיכֶם
וְאִמַּרְתֶּם

פרשה ה
(פתוחה)

בְּמָה הֹוֹעֵנִי

בְּאִמַּרְכֶּם

כָּל-עֵשָׂה רָע טוֹב | בְּעֵינֵי יְהוָה וּבָהֶם

הוּא חִפֵּץ

אִו

אִיִּה אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט:

הוגעתם בדבריכם
אמירה

שאלה

תשובה

יום יי

הנני שולח מלאך

הנני שִׁלַּח מַלְאָכִי
וּפְתָאֵם יָבוֹא אֶל־הֵיכָלוֹ
וּמַלְאָךְ הַכְּרִית אֲשֶׁר־אַתֶּם חֹפְצִים
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת:
וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת־יוֹם בּוֹאֹ
כִי־הוּא כָּאֵשׁ מִצָּרָף
וַיֵּשֶׁב מִצָּרָף וּמִטְהַר כֶּסֶף
וְטָהַר אֶת־בְּנֵי־לֵוִי
וְהָיוּ לַיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצִדְקָה:
וְעֶרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קָדְמֹנִית:

סיום ההפטרה
לתימנים